

ابراهیم مکی

ابراهیم مکی با همه فروتنی و دوری از هیاهو و نظاهر نامی آشنا در تأثیر ایرانی است.

متاسفانه در نوشته های به چاپ رسیده‌ی مکی نشانی از زندگی نامه شخصی و هری وی نیست. چرا که او هرگز در فکر معرفی و مطلع گردید خویش نبوده است به همین دلیل در جنین وضعی سخن گفتن در باره ابراهیم مکی و آثارش در زمینه های تأثیر، سینما، رادیو و تلویزیون

چندان آسان نخواهد بود. با شناختی که از عکسی دارم، وی بخلاف شماری از نویسندهان و هنرمندان که دنیا را مدیون و بدهکار خود می دانند، همواره آگاهانه و فروتنانه در باره خود و آثارش سکوت کرده است و قاتا به امروز نه همین شیوه بدون کمترین ادعا به تلاش و خدمت فرهنگی خویش ادامه داده است.

ابراهیم مکی از معبد ایزوردنیوسیان ایرانی است که در دو کتاب "نکره" و هفت پرده و بعدها در نمایشنامه بلند "شتر قربانی" نه تنها ذوق خود را در این سک آموخت کرده، بلکه موانعی جسمکر خویش را نیز به اثبات رسانده است.

مکی دارای لیسانس ادبیات دراماتیک و نمایشنامه نویسی از دانشکده هنرهای دراماتیک و فوق لیسانس در رشته مدیریت امور فرهنگی از دانشکده فارابی است.

مکی دوره های ارتباطات انسانی و نمایشنامه نویسی را در میشنگان آمریکا گذراند است، وی همچنین به اخذ مدرک DEA و دکترا در رشته تمدن و ادبیات فرانسه (با تز اکسپرسیونیسم در تأثیر بکت) از سوربن پاریس نیز موفق گشته است.

ابراهیم مکی تاکنون افزون بر سال ها تدریس در دانشکده دراماتیک، دانشگاه صدا و سیما، دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران، کتاب های زیر را نیز برای علاقمندان تأثیر و سینما به چاپ رسانده است:

- فرشته شکسته بال و حکم (دونمایشنامه) (۱۳۴۰)

- نک پرده (۱۳۵۶)

- هفت پرده (۱۳۶۱)

- خوشبختی آقای ایزدی (فیلم‌نامه) (۱۳۶۶)

- مقدمه‌ای بر فیلم‌نامه نویسی و کالبد شکافی یک فیلم (۱۳۷۰)

- شناخت عوامل نمایشی (۱۳۷۱)

- شتر قربانی؛ کتاب نمایش، شماره ۴، ۱۹۹۹

کروه تأثیر چهره

تلash نمایشی "کروه تأثیر چهره" با اجرای نمایشنامه "دو چهره کارفرما" (لوئی والدر) در سال ۱۹۸۱ آغاز شد. این فعالیت سپس در خارج از کشور ادامه یافت که تمهیز این دوره تاکنون احرای نمایشنامه های عاقبت قلم فراسایی (غلامحسین ساعدی)، بزیرقندی، مامور امنیتی - پلیس (سلاومیر مرزوک)، شایرک خانم (بیژن مفید) و کله سفید (ابراهیم مکی) بوده است.

کله سفید

نامه رسانی در جستجوی سربازی به نام "کله سفید" است تا نامه ارسالی وی را بدستش برساند. اما وقتی به آدرس مورد نظر می رسد سرباز مذکور را نمی باید و سربازی هم که در آنجا پاس می دهد، از وجود کسی به نام "کله سفید" اظهار بی احلاعی می کند. عاقبت هر دو دریی یک گفتگوی طولانی و یک سری درگیری های نفس گیر بر سر ماند. جزئی، خسته و درمانده از یکدیگر جدا می شوند، بدون آنکه توائسته باشند به یکدیگر کمکی کنند. اگرچه که هردو به نوعی به کمک یکدیگر نیازمندند. جویندگانی که هرگز یکدیگر را نمی بایند! کشمکشی دائمی میان پیام آوران و پیام گیران. نکاهی به فاصله میان طرح پیام از یک سو و درک آن از سوی دیگر!

Darsteller:
Asghar Nosrati
Kamal Hossini

نور و صدا: بهمن فیلسوف
عکس: پری ناز حسینی
تدارکات: رسول عیدی زاده
طراح آپیش: م. دیزاشکن
برشور: اصغر نصوتی
موسیقی: نیکی رایزر (آنسوی سکوت)

Ein Briefträger sucht den Empfänger eines Briefes. Der Empfänger heißt "Soldat Weißkopf". Die einzige Person, die neben dem Postboten in der abgelegenen Gegend lebt, ist ein völlig isoliert postierter Soldat. Der behauptet, einen Weißkopf nicht zu kennen. Es wird darüber spekuliert, ob der Vorgesetzte, der den Soldaten in dieser Einöde stationiert hat, vielleicht der gesuchte Weißkopf ist. Die Verzweiflung des Briefträgers, den Brief nicht zustellen zu können, steigert sich ins Groteske. Enttäuscht geht er ab. Der alleingelassene Soldat nimmt seinen Helm ab, und man sieht ...